

# Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλευθέρου ἀνάγνωσμα δι' ἄλλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)  
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

## ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίαι δραχμαὶ 120. Ἐξέ-  
μνη δραχ. 65. Τρίμηνη δραχ. 35.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατηρ. 50.  
Ἀμερικῆς δολάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἑλλην. ἐν γέ-  
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελήνια 10.  
Ἐξέμνητοι καὶ Τρίμηνητοι ἀναλόγως

## ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΘΜΗ - ΕΚΑΘΗΜΕΡΗ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΗΔΟΠΟΥΛΟΣ

## Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἄλλ' αἱ συνδρο-  
μαὶ ἄρχιζουσι τὴν 1ην οἰουδέητου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριεῖδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 47ος

Ἀθήναι, 6 Ἰανουαρίου 1940

Ἔτος 62ον.—Ἀριθ. 6

## ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΕΡΑΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΑΛ. ΒΑΔΙΝ

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

— Καλὴν ἀντάμωση εἶπε ὁ κύριος μετ' ἐς φαβορίτες. Καὶ κοίτα καλὰ μὴν ξεχάσης πὸς αὐτῷ τὸ ἀπόγευμα στὶς πέντε ἀκριβῶς θὰ σηκώσουμε τὴν ἀγκυρα.

— Μείνε ἤσυχος. Θὰ τὰ φέρω ἐγὼ μόνος μου τὰ μικρὰ στὶς τέσσερις καὶ μισή.

Καὶ παίρνοντας τὰ παιδιὰ πῆγαν στὸ ξενοδοχεῖο ὅπου ἔφαγαν μετ' ἐνὶ μὲν μεγάλης ὀρεξῆ. Ὁ πλοίαρχος Γαστάλδης χαιρόταν πῶς τὰ ἔβλεπε.

Ἵστερα ἀπὸ τὸ φαγητὸ πῆρε τοὺς τρεῖς μικροὺς τοῦ φίλου στὴν «Μαρία-Γαβριέλλα». Ἐκεῖ τοὺς ἔβαλε σ' ἓνα εὐρύχωρο δωμάτιο καὶ κοιμήθηκαν θαυμάσια.

Τὴν ἄλλη μέρα—ἦταν Παρασκευὴ—ὁ πλοίαρχος βγήκε πρωτ-πρωτὶ στὴν ξηρὰ, καὶ κατὰ τίς ἔντεκα γύρισε πάλι στὸ πλοῖο γιὰ τὸ μεσημεριανὸ φαγητὸ. Ἐκεῖ βρῆκε τὰ παιδιὰ πῶς εἶχαν πιάσει μεγάλη φίλια μετ' ἅ τρία ζῶα, τὸν Ἀλῆ, τὸν Κίτσο καὶ τὸν Κοκέ.

— Μπράβο! μπράβο, παιδιὰ μου, τοὺς φώναξε. Καὶ τώρα στὸ τραπέζι γρήγορα!

Καθὼς ἔτρωγαν ὁ πλοίαρχος ἔκανε διάφορες ὁμιλίαι μετ' ἐνὶ Γιάννη, γιὰ τὸν ἄρσαν πολλὰ οἱ καλοὶ τρόποι τοῦ μικροῦ.

— Εἶσαι καλὸ καὶ ἀξιόλογο παιδί, Γιάννη μου. Εἶ

μαὶ βέβαιος πὸς θὰ γίνης μιὰ μέρα καλὸς ἄνθρωπος καὶ θὰ πᾶς μπροστά. Βέβαια κανεὶς δὲν ξέρει τί τὸν περιμένει. Τὸ μέλλον εἶναι ἀδηλον. Ἄν λοιπὸν λάβης καμμιά φορά ἀνάγκη, γράψε μου καὶ σύστησε τὸ γράμμα σου στὸ καφενεῖο. Καὶ ἂν βρισκοῦμαι σὲ ταξίδι θὰ τὸ βρῶ μόλις γυρίσω. Ὅσο γιὰ τ' ἀδέλφια σου, δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ σοῦ συστήσω νὰ θυμάσαι

ὅτι ὑποσχέθηκες στὴν μητέρα σου. Νὰ μὴν τὰ ἀποχωριστῆς ποτέ σου, νὰ τὰ ἔχης πάντοτε μαζί σου καὶ δ-  
που κι' ἂν πᾶς νὰ ἔχης στὸ νοῦ σου ὅτι σὺ εἶσαι ὁ πατέρας τους, καὶ ἡ μόνη τους παρηγοριά. Ὅταν ἔχης αὐτὸ στὸ νοῦ σου θὰ ἔχης καὶ θάρρος καὶ δύναμη. Ἐπειτα ὁ Γαστάλδης γυρίζοντας στὸν Μιχαλάκη εἶπε:

— Σὺ Μιχαλάκη μου, καθὼς κατάλαβα εἶσαι λιγάκι φοβισιάρης. Μὲ τὸ παραμικρὸ φοβᾶσαι. Μὴν κοκκινίζης δὲ γιὰ τόσο μικρὸ πρῶμμα. Ἐγὼ σοῦ τὸ λέω, παιδί μου, γιὰ τὸ ξέρω ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου. Σὰν ἦμου κα' ἐγὼ στὴν ἡλικία σου δὲν ξέρεις τί φοβισιάρης ποῦ ἦμου. Πὼς ἐλευθερώθηκα ἀπὸ τὸ φοβερὸ καὶ γελοῖο αὐτὸ ἐλάττωμα; Θὰ σοῦ τὸ πῶ γιὰ νὰ τὸ δοκιμάσης καὶ σὺ. Ἄκουσε λοιπὸν: Κάθε φορά πὸς ἔβλεπα ἓνα πράγμα πῶς μετ' ἐνὶ τρέμαζε δὲν πήγαινα πίσω ἀλλὰ ἔλο ἴσια μπρός. Στὴν ἀρχὴ βέβαια ἔτρεμα δάκρυα καὶ ἡ καρδιά μου πῆγαινε νὰ σπάσῃ, ἀλλ' ἐγὼ τὴ δουλειά μου, πήγαινα ἔλο ἔμπρός ὡσπου συνήθισα. Λοιπὸν, Μιχαλάκη μου, κάνε καὶ σὺ τὸ ἴδιο καὶ θὰ δῆς ὅτι τὸ καλύτερο γιὰ τὸ καλὸ γιὰ νὰ μὴ φοβάται κανεὶς εἶναι νὰ πηγαίνῃ κατεπάνω στὸν κίνδυνον, νὰ ἔρχεται πολὺ κοντὰ τοῦ γιὰ νὰ ἴδῃ τί κίνδυνος εἶναι. Γιὰ τὴν πολλὰς φορές τυχαίνει νὰ μᾶς φοβίξῃ κάτι πῶς δὲν ἀξίζει κἀν τὸν κόπο νὰ τὸ συλλογισθῶμαστε. Καὶ σὲ σένα, Φραγκίσκε μου, θὰ ἤθελα νὰ δώσω μιὰ μικρὴ συμβουλή. Νὰ πρ-



«Ὁ πλοίαρχος μῆκε μ' ἓνα φανάρι στὸ χέρι.»



σέχης, παιδί μου, την όρεξή σου. Δεν πρέπει, επειδή έχει κανείς μεγάλη όρεξη να τρώει μονομιάς όσα έχει πρέπει να συλλογίζεται και την άλλη μέρα για να μην πεινάσει. Και τώρα, παιδιά μου, για να μη νομισθή πως έ Καπατάν Γαστάλδης σάς έδωσε μόνον συμβουλές και λόγια θέλω να σάς χαρίσω κι' απ' ένα πράγμα για να με θυμάστε και να θυμάστε και τις δυο αυτές μέρες που περάσαμε μαζί, θέλω λοιπόν να μη φύγετε απ' το καράβι με άδεια τα χέρια. Έλα δώ, Γιάννη, κοίταξε τι σ' άρρέσει : Θέλεις να σου δώσω ένα ρολογάκι μαλαματένιο με την Αλωαδίτσα του για να βλέπης την ώρα, ή μήπως προτιμάς κανένα ρεβόλβερ ή κανένα τηλεσκοπίο ;

— Έγώ ήθελα... είπε ο Γιάννης δειλά.

— Λέγε, παιδί μου, λέγε τι θάθελες. Μίλησε ελεύθερα και δεν θα πώ όχι. Έχασες τί καλό μου Έκανες ; Ζήτησέ μου λοιπόν ό,τι, μά ό,τι θέλεις και θα το δώσω. Έκτός πιά αν μου ζητήσης τη «Μαρία-Γαβριέλλα». Αύτην βέβαια δεν θα μπορούσα να την δώσω.

— Λοιπόν αν δεν σάς πειράζει να χωρισθήτε απ' το σκυλάκι σας, θα σάς παρακαλούσα να μου το δίνατε. Θα το προσέχω και θα το περιποιούμαι. Να είσθε ήσυχος γι' αυτό.

— Τόν Άλη θέλεις να σου χαρίσω, τόν Άλη μου ; Άλλά ξέρεις ότι τόν έχω τρία χρόνια και πως σ' έλο αυτό το διάστημα δεν έλειψε στιγμή από κοντά μου. Άκου εδώ ! Έγώ ό,τι λέω το κάνω. Δοιπόν, Άλη μου, από σήμερα έχεις γι' αφεντικό τόν Γιάννη Καστέρα.

— Και σύ, Μιχαλάκη, για πές μου σάν τί θα ήθελε ή καρδιά σου ;

— Ά ! κύριε πλοίαρχε, μου τόν δίνετε τόν Κίτσο ;

— Τι ; τί ; κι' εσύ ; τί θα το κανής αυτό το σκυλάχτρο ; Άλλά τέλος πάντων μιά και το θέλεις ός γίνη το θέλημά σου. Έλα δώ, Κίτσο ! Ό-ραία, μπράβο. Δώσε τώρα ένα φιλάκι στόν νέο σου κύριο. Κοίτα καλά να τόν σέβασαι και να τόν αγαπήσ, να μην τόν συγχίζης και να μην τού παύρησ το σκυλάκι του. Και σύ, Φραγκίσκε, μήπως έβαλες στό μάτι τόν Κοκκό ;

Ο Φραγκίσκος δέν ειπε τίποτε, αλλά τα μάτια του άστραφαν από χαρά κι' έλπιδά λέγοντας μ' αυτό ό,τι δέν τολμούσε να βγάλλη απ' το στόμα

του. Έτσι όταν ο πλοίαρχος τού έβαλα στά χέρια το ζωηρό φλόαρο πουλί, ήταν τόσο ευτυχισμένος και όπερήφανος και τόσο χαμάρωνε, που δέν θ' άλλαζε τόν θησαυρό του αυτό μ' όλα τα πλούτη κι' όλα τα γλυκόματα τού κόσμου.

Όλο το απόγευμα το πέρασαν τα παιδιά παίζοντας με τούς καινούργιους συντρόφους τούς. Έτσι γνω-



Η «Έλπις» είχε πιά άνοιχτή στό πέλαγος (Σελ. 46, στ. γ')

ρίστηκαν καλύτερα μαζί τούς. Κι' όταν ο πλοίαρχος γύρισε στό καράβι κατά τις τέσσερις για να τα πάη στό άλλο πλοίο δέν είχαν αυτά καταλάβει πως πέρασε ή ώρα.

Ο πλοίαρχος Μάριος Γαστάλδης άνέθεσε μόνος του στό πλοίο τούς τρεις μικρούς του φίλους, τούς εδιάλεξε μιά καλή καμπίνα στή δευτέρα θέση και τούς σύστησε στόν πλοίαρχο τó φίλο του, στόν ύποπλοίαρχο και στούς άλλους αξιωματικούς τού πλοίου. Κι' ένω ο Γιάννης και ο Μιχαλάκης διασκεδάσαν βλέποντας τούς επιβάτες που έρχονταν κι' άνέβαιναν στό πλοίο κι' έλο εκείνο το σύρε κι' έλα, ο Μάριος Γαστάλδης πήρε κατά μέρος τόν μικρό Φραγκίσκο τούχωση στήν τσέπη ένα μεγάλο ρουλό τυλιγμένο με μπλε χαρτί και τού ειπε στί' αύτι :

— Αυτό να το δώσης στόν αδελφό σου τόν Γιάννη αφού φύγω. Όχι πριν άκουσες ; είπαμε αφού φύγω.

Όταν το πλοίο σφύριζε για τρίτη φορά ο Μάριος Γαστάλδης φίλησε τα παιδιά, έσφιξε το χέρι τού πλοίαρχου και βγήκε στήν ξηρά.

Ύστερα από δέκα λεπτά ή «Έλπις» σήκωνε την άγκυρα κι' έκανε μονοθέρες για να βγή απ' το λιμάνι. Και τη στιγμή που πέρασε πλάι απ' την «Μαρία-Γαβριέλλα» ο Γιάννης, ο Μιχαλάκης και ο Φραγκίσκος όρβισι-

στήν πρόμνη έστειλαν απ' τα βάθη της καρδιάς τούς θερμότερο χαιρετισμό στόν καλό πλοίαρχο Μάριο Γαστάλδη, που τούς έφάνηκε καλός σάν άληθινός πατέρας. Και καθώς το πλοίο τούς απομακρυνόταν τα παιδιά είχαν καρφώσει τα μάτια τούς στήν «Μαρία-Γαβριέλλα», ός που δέν διακρινόταν πιά ή μικρή σημαία, που κυμάτιζε στό μεγάλο κατάρτι τού πλοίου.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'**  
Στήν Θάλασσα

Η «Έλπις» είχε πιά άνοιχτή στό πέλαγος. Έίχε έξήγητα επιβάτες και μες σ' αυτούς τα μόνα παιδιά ήσαν οι τρεις μικροί μας φίλοι. Γι' αυτό έλοι τ' αγαπούσαν και δέν ήζεραν ποιός να τα περιποιηθή. Πράτoύ ή «Έλπις» βγή από το λιμάνι τα παιδιά δέν αισθάνονταν καμμία ένόχληση. Ίσια ίσια που παρακολουθούσαν τούς ναύτες καθώς έτρεχαν άπάνω κάτω στό κατάστρωμα, άνέβαιναν στά κατάρτια, κρεμόνταν στά σκοινιά κι' έκαναν διάφορες άλλες μονοθέρες. Έβλεπαν πως τα σπύρια τού λιμανισού λίγο λίγο ξεμάκρυναν κι' ένα σωρό άλλα πράγματα. Έτσι διασκεδάζαν πολύ ώραία.

(Ακολουθεί) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

**ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ**

ΑΖ. 2

Άν κάποιος φίλος σου παλιός, Έχθρός σου κατανήση, Μέχρι θανάτου ή ντροπή Αυτή θα σέ λυπήση.

ΑΖ. 4

Ό φίλος σου ό ειλικρινής Χαίρεται στή χαρά σου Κι' άπέναντί σου θα βρεθή Στήν κάθε συμφορά σου.

ΑΖ. 6

Τό φίλο σου τόν καρδιακό Μέσο' στήν ψυχή να κλεισής, Κι' αν ίσως πλούσιος γενής Να μην τόν λημονήσης.

Ζ. 11

Άνθρώπους μην περιελάς, Πού ή πίσρα φαριμακώνει Έπάραξι Αυτός που άνηψοί, Αυτός που ταπεινώνει.

ΣΤ. 34

Όπου συγχάζουν προσοτοί Προσάθει να πηγαίνης, Κι' αν τύχη και κανείς σοφός, Κοντά σ' αυτόν να μένης.

ΤΟΥΛΑ ΠΑΠΑΚΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

**ΑΘΗΝΑΙ-ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ**  
**Ο ΥΠΕΡΡΕΑΛΙΣΜΟΣ**

Άγαπητοί μου,

**Κ**ΑΘΕ μέρα παιδιά ρωτούν τη Διάπλασι τί είναι αυτό το «καινούργιο φρούτο», ο Υπερρεαλισμός. Βλέπουν τη λέξη σ' έφημερίδες και περιοδικά, διαβάζουν και κανένα σχετικό άρθρο, κάποτε και κανένα υπερρεαλιστικό ποίημα, αλλά δέν καταλαβαίνουν γρό. Και ζητούν από τη Διάπλασι να τούς εξηγήση τί σημαίνουν όλ' αυτά : είναι πραγματικώς άκατανόητες, παλαβομάρες ; ή θα μπορούσαν να τα καταλάβουν αν βρισκόταν κανένας να τούς τα «κάμη φίλά» ; Πολλές φορές ή Διάπλασις μου ειπε : «Μ' έφαγαν. Γράψε τούς καμιά Έπιστολή ή ψευδάσως». Άλλά να σάς πώ την άλήθεια, εδίσταξα. Πρώτον, γιατί λίγα πράγματα είχα διαβάσει για τόν Υπερρεαλισμό και δεύτερον, γιατί όποτε έγώ τα είχα καταλάβει καλύτερ' από εκείνους που ρωτούσαν... Τελευταία όμως έτυχε να διαβάσω σε κάποιο περιοδικό ένα άρθρο πού-φίλο μας κ. Τέλλου Άγρας. Λοιπόν, το άρθρο αυτό ήταν τόσο καθαρό, τόσο φωτεινό, ώστε μ' έφώτισε στην έντέλεια. Και κάτι άλλο ακόμα : μου επικύρωσε την ιδέα που είχα σχηματίσει διαβάζοντας άλλα, δηλαδή πως ο Υπερρεαλισμός δέν αξίζει και μεγάλα πράγματα. Γιατί ό κ. Τέλλος Άγρας, αν και νέος και νεωτεριστής, δέν φαίνεται καθόλου ένθουσιασμένος με τη νέα Σχολή.

Στήν αρχή προσάθει να τη δικαιώση. Μιά Σχολή κι' αυτή σάν τις άλλες. Ο Κλασικισμός, ο Ρωμαντισμός, ο Συμβολισμός, φάνηκαν στή Δογοτεχνία με τη σειρά τούς. Καθεμιά από τις Σχολές αυτές πολεμήθηκε στήν αρχή και κοροϊδεύθηκε, προπάντων ο Συμβολισμός. Μά δλες άφησαν κάτι καλό που επέζησε, κι' ο Συμβολισμός ακόμα. Το ίδιο, λέει ό κ. Τέλλος Άγρας θα συμβή και με τόν Υπερρεαλισμό. Δεν το παραπιστεύω. Μά κι' αν ακόμη επίζησουν μερικά απ' αυτά τα έξωφρενικά ποιήματα — ακριβώς γιατί δέν θα είναι τόσο... υπερρεαλιστικά—αυτό δέν άρκει για να δικαιώση μια Σχολή που αποκλείει τη λογική από τις δημιουργίες της κι' έχει για δόγμα την άσυναρτησία. Η άσυναρτησία άρχισε βέβαια από τόν Συμβολισμό. Άλλά δέν προχώρησε και τόσο. Ο κόσμος, είπαν οι συμβολιστές, μάς ένδιαφέρει τόσο μόνο, όσο μπορεί με τις εικόνες

του — κι' οι εικόνες αυτές είναι τα σύμβολα — να έκφραση τόν έαυτό μας». Με άλλους λόγους, ο Συμβολισμός θέλησε να μη ή στήν ανθρώπινη ψυχή βαθύτερα απ' όσο έμπαιναν ο Κλασικισμός κι' ο Ρωμαντισμός. Άλλά σταμάτησε σ' ένα σημείο. Ο Υπερρεαλισμός που θέλησε να κάμη ακόμα ένα βήμα, έπεσε στό χάος. Γιατί έφτασε—ισχυρίζεται— στά βάθη εκείνα της ανθρώπινης ψυχής όπου δέν φάνε ούτε ο χαρακτήρας μας, ούτε ή λογική μας.

Και τί νομίζετε πως βρήκε στά άπρόσιτα αυτά ψυχικά βάθη ; Τή χαρά, την εθφορόνη τού μικρού παιδιού ! Αντίθετα από τις άλλες Σχολές, όπου επικρατεί ο πόνος, ο Υπερρεαλισμός θέλει να έκφράζη τη χαρά, που ο άνθρωπος βρίσκει πάντα όταν «περισυλλέγεται» στόν έαυτό του, όταν έμβαδύνει στήν ψυχή του. Αφίνω τώρα πως αυτό θέλει άπόδειξη. Κι' έρχομαι στόν τρόπο που ο Υπερρεαλισμός έκφράζει τη χαρά του. Το κάνει με εικόνες, άτακτες εικόνες, άσύνδετες, χαλαρές κι' ανάλαφρες, έτσι όπως μάς έρχονται αυτόματα σ' ένα όνειρο. Καμμία λογική δέν τις δένει μεταξύ τούς. Γι' αυτό και τα ποιήματα αυτής της Σχολής ούτε θέμα έχουν ούτε τίτλο. Κι' είναι σύντομα. Έτσι, σύμφωνα

με όσα είπαμε, τα χαρακτηρίζουν : ή εθφορόνη, ή έλαφρότης, ή χαλαρότης, ο αυτοματισμός κι' ή συντομία. Προσθέτω : κι' ή άπόλυτη άκαταλληψία σε φυσικό αποτέλεσμα. Και σ' αυτό συμφωνεί κι' ο κ. Τέλλος Άγρας. «Τό δέντρο, ειπε ο Έμμανουήλ Ροΐδης, κρίνεται από τόν καρπό και το άρθρο από τόν επίλογο». Κι' ίδού αυτολεξεί ο επίλογος τού φωτεινού αυτού άρθρου :

«Η Τέχνη δέν μπορεί να φύγη τόσο πολύ από τα όρια τού λογικού. Μπορεί ο ποιητής να αισθάνεται εθφορόνη όταν δίνη μ' αυτόν τόν τρόπο το πιδ βαθύ περιεχόμενο του έαυτού του» δέν αισθάνεται όμως το ίδιο κι' ο άναγνώστης. Δεν μπορούμε να βάλομε τόνειρο παραπάνω από την πραγματικότητα, όσο τουλάχιστο μιλούμε σε ανθρώπους... Πρέπει και τόνειρο να όργανώθη, όπως όργανώνεται από το λογικό κάθε τι που είναι προωρισμένο για τούς άλλους. Μάς άρρέσει βέβαια το ποίημα να είναι όσο μπορεί, σά να ποδή, άύλο, δέν μάς άρρέσει όμως να φεύγη από εικόνα σε εικόνα, από άνάμνηση σε άνάμνηση... Η Τέχνη πρέπει να μένη μέσα σ' ένα θέμα...»

Δέν χρειάζεται να προσθέσω τίποτ' άλλο. Καταλάβατε.

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

**ΛΙΛΗ, ΠΑΥΛΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ**  
ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

5.

Ο Ρικ κι' ο Ρικ δέν μπόρεσαν πιά να βαστάξουν. Και τριγύρισαν τη Λιλή και τόν Παυλή, που έτρωγαν ακόμα και έπιναν, κι' άρχισαν να



σκουντούν με τα ποδαράκια τούς και να γουλίζουν κλαψιάρικα, σά να τούς έλεγαν : «Έ, δέν μάς δίνετε τίποτα και μάς ;... Μάς έχάσατε ; Πεινάμε !».

— Μπρέ, έχάσαμε τα σκυλάκια, ειπε ο Παυλής.

— Τα καιμένα ! ειπε ή Λιλή. Άς τούς δώσουμε τίποτα, άμαρτία είναι.

Και τούς έδωσαν από ένα μπισκοτάκι άλειμένο με βούτυρο. Ω, με τί λαίμαργία τα έφαγαν τα σκυλάκια, που ύστερα γύρεσαν κι' άλλα... Άλλά τα μπισκοτάκια με το βούτυρο δέν είναι βέβαια για σκυλιά, κι' ή Λιλή έτοιμάσθηκε να

κύψη και να τους δώσει ψωμί σκέτο...

— Άλλο τί στιγμή εκείνη ένας πικνός και πιγνηρός καινός γέμισε την κουζίνα...

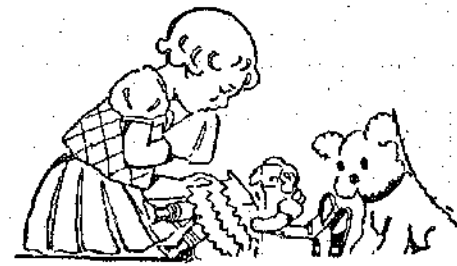
Ναί, τα παιδιά είχαν ξεράσει την πήττα στον ηλεκτρικό φούρνο...

— Πάλι καλά! είπε η Λιλί. Θα φάμε τη μισή...

— Τοὺς έφερε τοῦ Ρικ και τοῦ Ράι! είπε η Λιλί...

ΤΟ ΤΗΛΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΑΛΙΑΣ

Μέσα στα πρωτοχρονιάτικα παιχνίδια που χάρισαν τής Λιλίνας...



Η Ένοχος θρηνηύσε άπαρηγόρητη πάνω απ' τή σπασμένη κούκλα!

Τί τα θέλετε όμως, δυο ώραια κι' αν είναι όλα τα παιχνίδια αυτά...

Σε σπάνιες περιπτώσεις, όταν κανένα από τα κοριτσάκια της έχει τη γιορτή του...

Την άλλη μέρα τής πρωτοχρονιάς η μαμά και η 'Αθηνούλα, η μεγάλη κόρη...

Το αυτοκίνητο τρέχει με δλη του τη γρηγοράδα μες στην κάμαρα...

Και γελάει με την καρδιά της, βλέποντας το άχαρο ύψος που έχει η Κοραλία...

Και μέσα στη χαρά της η Λιλίκα δεν προσέχει πως το αυτοκίνητο αρχίζει να κίνη ελο...

— Ο, Λιλίκα, τί έκανες! Κι' εγώ που τή φύλαγα με τόση αγάπη τόσα χρόνια!

Και — ποιος θά το πιστευει; — δυο χοντρά δάκρυα κυλούν στα μάγουλα τής μαμάς...

— Ο άρκουδάς με το ντέφι την άρκοΰδα του τραβιά...

Η ΑΡΚΟΥΔΑ ΜΥΘΟΣ

Ο άρκουδάς με το ντέφι την άρκοΰδα του τραβιά...



ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΛΑΜΜΑΤΑ

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΕΓΙΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΙ

— Όλοι οι σύγχρονοί μας που έχουν φθάσει σε μία σεβαστή έπρωσήποτε ηλικία...

Έχουν περάσει από τότε σωστά όγδόντα χρόνια, όταν το 1859 ο μίστερ 'Ικαρσον...

Με πολλούς κόπους είχε καταφέρει να φτιάσει δυο μεγάλα φτερά που τα στερώνου στην πλάτη του...



Τους έπιασε ουρανοκατέβατος

νηση και άρχισαν να χτυπούν τον άέρα με μεγάλη γρηγοράδα...

Τις τεχνικές λεπτομέρειες δεν είναι βέβαια δυνατό να σας τις αναπτύξω...

— Η ιδέα για την κατασκευή ενός κινητήρα αυτο του είδους είχε έρθει στον μίστερ 'Ικαρσον...

λου, θα μπορούσε να κίνη το ίδιο και στις φτεροδuges ενός «πτηνάνθρωπου».

Με τόν τρόπο έβαλε ο' εφαρμογή αυτή την ιδέα και την έκανε κινητήρα...

Όπως δήποτε, εκείνο που ξέρομε είναι πως ο μίστερ 'Ικαρσον δεν λογάριάζε την ιδέου του...

Μα να πού, ξεχνώντας την ηλικία σας, άρχισα να σας μιλάω με δρους επιστημονικούς.

Όταν επιτέλους ο μίστερ 'Ικαρσον βελαιώθηκε πως το μηχανήμα του λειτουργούσε...

Αλήθεια ο δυστυχισμένος «πτηνάνθρωπος» είχε νομίσει πως είχε γίνει πουλί με τα σωστά του...

— Όποιος άλλος κι' αν ήταν θα έμμενε ως εκεί και θα έκανε μονάχα «κούι-κούι»...

— Όπως άλλος κι' αν ήταν θα έμμενε ως εκεί και θα έκανε μονάχα «κούι-κούι»...

του κορυδαλλού, τής τρυγόνας. Όταν ήταν στις «μαύρες» του μέρες...

Με τόν καιρό ο μίστερ 'Ικαρσον απέκτησε και την ψυχολογία των πουλιών...

— Έστερα από μιά αρκετά μεγάλη πτήση προσγειώθηκε στην 'Αφρική...

Κατοικούσαν σε μικρές βιλίτσες, φοροθύσαν κομψότατα κοστούμια...

Μόλις αντίκρυσαν τόν μίστερ Τζών 'Ικαρσον να τούς πέφτη ουρανοκατέβατος...



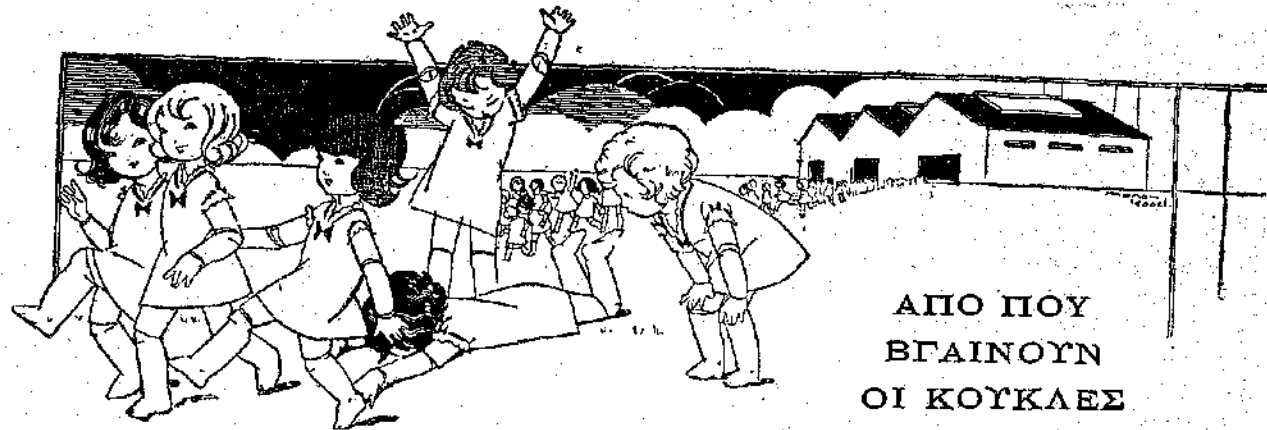
Τόν έψησαν και τόν 'μοσκόφαγασι

χρώμα του μονάχα ήταν λίγο εξασπρουλιάρικο και έτοιμάστηκαν να τόν καλέσουν σε γεΰμα.

Όταν όμως ο μίστερ 'Ικαρσον άρχισε να κίνη κούι! κούι! συμπεράναν πως το πετούμενο αυτό δεν ήταν παρά ένα πουλι άγνωστου είδους...



# ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ



ΑΠΟ ΠΟΥ ΒΓΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΚΟΥΚΛΕΣ

Όταν είπα στην κυρία Διάπλασι πώς θέλω να σας γράψω από ποιά μας έρχονται οι κουκλες, μου είπε : « Αν μάθουν τα παιδιά με τί τρόπο γίνονται οι κουκλες τους, θα πάψουν πια να τις αγαπούν ». Μ' αυτό δεν το φαντάζομαι. Δέν ξέρετε πώς η « Διάπλασις » είναι ένα φύλλο χαρτί ; Κι' όμως παύετε γι' αυτό να την αγαπάτε ; Έλατε λοιπόν να σας πιάσω απ' το χέρι και να πάμε μαζί εκεί που γενιούνται οι κουκλες. Νά, πρώτα-πρώτα ένα φωτεινό και πρόσχαρο δωμάτιο, μα δίχως κουνίτσες, ούτε κρεββατάκια. Είναι το άτελις ενός γλύπτη. Ο γλύπτης αυτός αντί να σκαλίζει επάνω στο μάρμαρο αγάλματα, που τα παιδιά ούτε θα τα ίδου, ούτε θα τα καταλάβουν, πλάθει στον ηλιό κεφαλάκια για κουκλες. Στο νού του έχει όλα τα παιδάκια που γνωρίζει : εκείνο που ή μυτίτσα του ανασηκώνει καθώς γελάει, το άλλο με τα στρογγυλά τριανταφυλλιά μαγουλάκια, το μωρό με τα μακρούα ματόκλαδα, που σκιάζουν τα μάτια του όταν κοιμάται. Όλα τα παιδικά χαμόγελα, όλες τις παιδικές ματιές θέλησε να τ' απεικονίση σ' ένα. Κι' απ' τα χέρια του γενιέται ή αγαπημένη κουκλα των παιδιών.

« Ας φύγουμε τώρα από τη φωτεινή κι' ώραία κάμαρα κι' ας μπούμε στο μεγάλο σκοτεινό κτίριο με τις ψηλές καμινάδες. Ατέλειωτες φόρμες άραδιασμένες στη σειρά περιμένουν και μέσα σ' αυτές οι εργάτες χύνουν μια σταχτερή πάστα καμωμένη από φαρνάκωλα, ροκανίδια και πολύ χαρτιού. Έστερα φουρνίζουν τις φόρμες, τις βγαίνει : ένα προσωπίκι σταχτερό όπου το στόμα και τα μάτια διακρίνονται κίτρινά καθαρά. Με τον ίδιο τρόπο γίνεται και το

όποιοπο σώμα μέσα σε φόρμες, μι-σό και μισό. Έστερα οι εργάτριες παίρνουν τα κομμάτια, το στήθος δη-λαδή και την πλάτη, τα ενώνουν και τα στερεώνουν μετξύ τους με χον-τρούς μεταλλικούς συνδετήρες.

Τι γίνεται τώρα : Οι κουκλες : κεφάλια, σώματα, πόδια, χέρια, θα πάρουν τώρα το μπάνιο τους, ένα μπάνιο σε τριανταφυλλιά μπιγιά που τους δίνει το χρώμα της τριανταφυλ-λιάς σάρκας. Κατόπιν θα περαστούν από πάνω μ' ένα τριανταφυλλί βερ-νίκι, που κάνει το δέρμα τους να μοιάζει μ' αληθινό.

Στέγνωσαν οι μπιγιές : Τώρα θα φτιαχθή το πρόσωπο. Μ' ένα ελαφρό βαποριζατέρ θα άπλωθη το κόκκινο στα στρογγυλά μαγουλάκια. Μ' ένα πινέλλο θα βαφούν τα χείλη, προσε-κτικά για να μη βγίη ή μπιγιά απέ-ξω. Για τα δόντια οι μικρές οδοντο-στοιχίες περιμένουν, εκατοντάδες ό-λοκληρες κολλιούνται από μέσα ανά-μεσα στα μισάνοιχτα χειλάκια.

Το διασκευαστικώτερο απ' όλα εί-ναι ή ένωση των διαφόρων κομμα-τιών. Μια εργάτρια έχει μπροστά της ένα κεφάλι κουκλας, ένα κορμί, ένα πόδι, ένα χέρι, λάστιχα κι' ένα μα-κρό σιδερένιο βελονάκι. Τόσο γρή-γορα συνδέει όλα τα κομμάτια μετα-ξύ τους, ώστε προτού να το καλοκα-ταλάβη κανείς βλέπει την κουκλίτσα έτοιμη κίτρινά να στέκεται επάνω στο ραφάκι. Έτοιμη ; Έχει έντελειος, γιατί είναι ακόμη τυφλή. Πρέπει να της βάλουν τα μάτια και να της κολλήσουν τα ματόκλαδα.

Τα ματόκλαδα είναι μια μακρούα ατέλειωτη λουρίδα που περνάει από μια μηχανή που την κόβει σε φεστο-νάκια. Κάθε φεστονάκι είναι κι' από ένα τσίνορο. Το κόλλημα από τα τσίνορα επάνω στα μάτια είναι μια

δουλειά που άπαιτεί μεγάλη λεπτότη-τα, δουή δεν τη φανιάζεται κανείς.

Και νομίζετε πώς τελειώσαμε ; Οι κουκλες είναι ακόμη φαλακρές. Πρέ-πει να τους βάλουν την περρούα που θα τους σκεπάση το στρογγυλό τους κεφαλάκι. Οι ξανθές κατσαρές περρούες γίνονται από τα μεταξωτά μαλλιά των προβάτων του Θιβέτ. Για τις κουκλες όμως με τα μακρούα μαλ-λιά έχουν περρούες από αληθινές ανθρώπινες τρίχες που τις φέρνουν απ' την Κίνα. Τα καίμένα τα κινε-ζάκια κόβουν τις μακρούες πλεξίδες τους για να δώσουν μαλλιά στις δι-κές σας κουκλίτσες. Τα μαλλιά αυτά ράβονται με τη μηχανή επάνω σε μια στενή λουρίδα, έτσι ώστε να σχη-ματίζουν μια μακρούα φράντζα και την φράντζα αυτή την κολλουν πα-τώματα-πατώματα επάνω σε μια στρογγυλή βάση από πλατάνα που την κολλουν ύστερα επάνω στο κε-φάλι της κουκλας. Ένομοιται πώς όταν τα μαλλιά είναι χτενισμένα σε μπιγίτες τους κάνουν μια σωστή περ-μανάντ όπως στις μεγάλες κυρίες.

Έστερα έρχεται το ντύσιμο, το στόλισμα, το πακετάρισμα, έτσι ώστε όταν γενιέται για σας ή κουκλα έχει κίτρινά πίσω της μια όλοκληρη ζωή. Έχει ίδει την προσάθεια του γλύ-πτη που βάζει όλη του την τέχνη για να δώση στον ηλιό ζωή και έκφρα-ση. Έχει ίδει τον κόπο του εργάτη που στέκεται έρθος από το πρωί ως το βράδυ. Έχει ίδει τα χαμόγελα από τις εργάτιδες, που καθώς της βάζουν το χρώμα στα μάγουλα, θυμούν-ται τα παιδάκια τους που τ' άφησαν στο σπίτι και το μέτωπό τους συνε-φιάζει. Κι' έχει ίδει τόσο άλλα πράγ-ματα, που δεν μπορείτε να τα κατα-λάβετε και που τα κρατάει μυστικά.

Η ΑΓΑΠΗ

## Η ΜΙΚΡΗ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ F. H. ΒΥΡΚΕΤΤ

— Ξενέχεια από το προηγούμενο —

— Μας έρχεται από πολύ μακρούα, από τις Ίνδιες, συνέχισε. Εύθως μόλις τελειώση το μάθημα θα γνωρισθίτε μαζί της.

Οι μαθήτριες χαιρέτησαν με με-γάλη επίσημότητα, ή Σάρα έκανε μια μικρή υπόκλιση, ύστερα όλες εξα-νακάθησαν κι' εξακολούθησαν ν' αλ-ληλοκοιτάζονται.

— Σάρα ! πρόσταξε ή μίς Μιν-τοίν με επίσημο ύφος. Έλα εδώ.

Έίχε πάρει στα χέρια της ένα βι-βλίο και το έφωλλίξε. Η Σάρα στά-θηκε με σεβασμό απέναντί της.

— Έίδα πώς ε μπαμπάς σου σου πήρε μια Γαλλίδα καμαριέρα, είπα ή μίς Μιντοίν, και απ' αυτό συμπέ-ρανα πώς θα επιθυμή να μά-θης κατά βάθος τη γαλλική γλώσσα.

Η Σάρα πήγε και να πη.

— Νομίζω πώς την πή-ρα... πώς την πήρε γιατί φαντάσθηκε πώς θα μου έ-κανε εύχαριστήση, είπε.

— Φοβάμαι, έκαμε ή μίς Μιντοίν μ' ένα χαμόγελο προσποιητό, φοβάμαι πώς σ' έχουν παραχαϊδέψει και πώς έχεις την ιδέα πώς δια-γίνονται μονάχα για την ευ-χαριστήση σου. Έγώ όμως πιστεύω πώς ε πατέρας σου επιθυμεί να μάθης γαλλικά.

« Αν ή Σάρα ήταν λίγο μεγαλύτερη ή αν δεν είχε τόσο κα-λή ανατροφή, θα έβγαζε με λίγα λό-για τη μίς Μιντοίν από την πλάνη της. Μα ή μίς Μιντοίν φαινόταν τό-σο αυστηρή, τόσο επιβλητική, και τόσο βέβαιη πώς δεν ήξερε ούτε λέ-ξη γαλλικά, ώστε ή Σάρα δεν είχε την τόλμη να της πη πώς έκανε λά-θος. Της φαινόταν πώς αν της τόλε-γε θα έκανε μια μεγάλη άγένεια. Γιατί ή αλήθεια ήταν πώς ε πατέ-ρας της, που είχε παντρευθή με Γαλ-λίδα, είχε άρχισει να μιλάη γαλλικά με την κόρη του από τότε που ήταν ακόμη μωρό, τόσο ώστε ή Σάρα έ-γνώριζε τα γαλλικά τόσο καλά, όσο σχεδόν και τα αγγλικά.

— Δεν μπορώ να πω πώς τα δι-δάχθηκα τα γαλλικά, δοκίμασε δει-λά να ειπή, αλλά... αλλά...

Ένας από τους μεγάλους καύ-μους της μίς Μιντοίν ήταν που δεν ήξερε γαλλικά και φρόντιζε πάντα με μεγάλη προσοχή να κρύβη αυτό

το μειονέκτημά της. Γι' αυτό ήθελε με κάθε τρόπο ν' απούγη οποια-δήποτε συζήτηση επάνω στο επικίν-δυνο αυτό θέμα.

— Άρκει, είπε ξερά. Έφ' εσον δαν τα διδάχθηκες πρέπει να βάλθης τώρα άμέσως να τα μάθης. Σε λίγα λεπτά ε κύριος Ντυφάρς, ε καθηγη-τής των Γαλλικών θα είναι εδώ. Έν τω μεταξύ πάρε αυτό το βιβλίο να το φυλλομετρήσης.

Η Σάρα ένοιωσε τα μάγουλά της να καινε. Πήρε το βιβλίο και ξανα-γύρισε στη θέση της και βάλθηκε υ-πάκουα να κοιτάξη την πρώτη σελί-δα δίχως να γελάση, πράγμα που θα έκανε κάθε άλλο κορίτσι με λιγώτερο καλή ανατροφή, γιατί ήταν μα την αλήθεια άστοιχά να την καταδικάσουν να μάθη πάλι : Le père-la mère-le fils... που τάξερε από τότε που άρχισε να μιλάη.

Η μίς Μιντοίν την παρατηρούσε.

— Έχω την τύχη ν' αποκτήσω μια νέα μαθήτρια ; ρώτησε τη μίς Μιντοίν.

— Ο πατέρας της, ε λοχαγός Κρήβ επιθυμεί πολύ να μάθη γαλλι-κά, είπε ή μίς Μιντοίν. Αλλά φοβά-μαι πώς ή ίδια από παιδιάτικη ιδιο-τροπία, δεν έχει καμμία διάθεση.

— Α, αυτό είναι πολύ λυπηρό, δεσποινίς, έκανε ε καθηγητής μ' ένα συμπαθητικό χαμόγελο, γυρίζοντας προς τη Σάρα. Ας είναι, έλπίζω πώς όταν άρχισουμε να τα μαθαί-νουμε μαζί, θα κατορθώσω να σας πιάσω πώς είναι ώραία γλώσσα.

Η Σάρα σηκώθηκε απ' τη θέση της. Έίχε άρχισει πια να χάνη το θάρρος της και γύρισε προς τον κύ-ριο Ντυφάρς με μάτια της γεμάτα ίκεασία. « Ήταν βέβαιη πώς αυτός θα την καταλάβαινε άμέσως και άρχισε χωρίς άλλη προεισαγωγή να του δι-νη τις εξηγήσεις της, μιλώντας γαλ-λικά χωρίς να σκοντάβη που-θενά και χωρίς να κάνη κα-νένα λάθος. Η μίς Μιντοίν, του είπε, δεν κατάλαβε καλά. Πραγματικά, τα γαλλικά δεν τα είχε μάθει από βιβλίο, μα ε μπαμπάς της και οι φίλοι του της μιλούσαν πάντοτε σ' αυτή τη γλώσσα και είχε μάθει να διαβάξη και να γράφη γαλλικά, όταν είχε άρχισει και τ' αγγλικά. Ο μπαμπάς της αγαπούσε πολύ αυτή τη γλώσσα που ήταν ή γλώσσα της μητέρας της, που είχε πεθάνει χωρίς να τη γνωρίση. Έίχε όλη την καλή διάθεση να μάθη όλα εσα η-θελαν να την διδάξουν, μα προσπά-θησε να εξηγήση στη μίς Μιντοίν πώς αυτά που έγραφε το βιβλίο τα ήξερε από καιρό.

Και με τα λόγια αυτά ή Σάρα έ-δωσε στον καθηγητή το βιβλίο.

Ακούγοντάς την να μιλάη έτσι ώραία τα γαλλικά ή μίς Μιντοίν πρῶ-τα τινάχτηκε από τη θέση της κι' ύ-στερα κοίταξε τη Σάρα πάνω απ' τα ματογούαλια της, σαν άγανακτισμένη.

(Ακολουθεί) Γ. ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ



Στο διάλειμμα όλες οι μαθήτριες κατέβηκαν στον κήπο και άρχισαν να παίζουν...

— Θα νόμιζε κανείς πώς είσαι δυσαρσημένη. Σάρα, είπε. Αυποθ-μαι πολύ που βλέπω ότι δεν έχεις διάθεση να μάθης γαλλικά.

— Μα πώς ; μου κάνει πολύ με-γάλη εύχαριστήση, είπε ή Σάρα προσπαθώντας και πάλι να εξηγηθή, αλλά...

— Μην λες όλη ώρα «άλλα...» όταν σου μιλούν, την έκοψε ή μίς Μιντοίν και πάρε, το βιβλίο σου να διαβάσης.

Υπάκουη ή Σάρα γύρισε το βι-βλίο και άρχισε να μελετάη : la fil- le, le frere, la soeur.

« Όταν θάρθη ε κ. Ντυφάρς, σκέφθηκε, τότε θα μπορέσω να του εξηγήθω ».

Ο κ. Ντυφάρς ήρθε σε λίγο. Δεν ήταν πολύ νέος. Φαινόταν λεπτός και εύγενικός άνθρωπος και μόλις ή ματιά του έπεσε επάνω στη Σάρα, εύθως φάνηκε πώς ένοιωσε μεγάλο ενδιαφέρον γι' αυτήν.







Αν και κάπως άργά, Στέφαν, σε σ...
λυποδομαι για το θάνατο της καλής σου
μητέρας. Για την ανανέωση και το ξε...

Σ' άλλο της γράμμα η Στέφαν' μου
γράφει: «Τό καλύτερο περιοδικό ήταν και
το φηγνότερο, κι' 150 δραχμές να έκανες...

Έλαβα και το δεύτερο γράμμα σου, Α...
δολλά, και σου έστειλα τα λυσάχατα που
είχα ξεχάσει. Εύχαριστώ πολύ για την...

Ναι, Πρόμαχε' της Έλενθερίας, έχεις
8 χρόνια στην κίνηση μου με το ίδιο ψευ...
δώνημο, που είναι κάτι σπάνιο. 'Αλλά η...

Η 'Αττά Τζάμ' μου γράφει πως πάντα
παρμένει με άναπονησία το πρώτο μου
φυλλάδιο, να ίση πως αρχίζουν τα νέα μ...
θιαστορήματα κτλ. 'Αλλά φέτος η άναπο...

Χαίρω, Κεφαλλοντιστούλα, που είσαι
τώρα καλά, κι' εύχαριστώ για την άνα...

νέωση και τα καλά λόγια. Σου έστειλα τ...
5 φυλλάδια που παρήγγειλες και το τετ...
χος της 'Ιονίου 'Ανθολογία' δαμένο. 'Ελ...

Άγγελιαφές της Εύτυχίας, θά είδες
την έκφραση του ψευδώνυμου σου. Χαιρώ
πολύ που άποφάσισης «'Ανακατευθής»...

Δέν άμφοβάλλω, Δίσε, πως θά κατα...
δάλης κάθε προσπάθεια για να ξαναγίνης
πολύ τους πρώτους της τάξης σου όπως...

Έρχομαι γρήγορα παραστικά, Κίτρινη
'Αράχνη. Κι' ο κ. Φαίδων σ' εύχαριστεί
πολύ για το ένδιαφέρον. Με πολλή του...

Έλαβα, Διάνα, και τα συμπληρώματα
και σ' εύχαριστώ για όλα. 'Εστειλα τα
φυλλάδια στο νέο-μικρό μου φίλο και δέν...

Ήσπαιή, σου ένίχνικω το ψευδώνυμο
που ήθελες. Ναι, πρέπει «'Ανακατευθής»
και σέ, με τη σειρά σου, αφού είσαι άπό...

Εύχαριστώ πολύ, Τρισκατάρατε, παλιέ
μου φίλε, και για τη 'Ιση ανανέωση της
συνδρομής σου. 'Εξέταλα και τις άλλες...

Χαίρω, Κεφαλλοντιστούλα, που είσαι
τώρα καλά, κι' εύχαριστώ για την άνα...

κάποτε την επρότειναν άλλοι. 'Ο κ. Λο...
κούδης επρότεινε άπλως την επισήμανση
μερικόν γραμμάτων του άλφαβήτου μας...

Νομίζω, Τέρο του Μπασιό, πως άπη...
τησα σ' όλα σου τα γράμματα αυτό δ...
πωσδήποτε — ένα μικρό άπό 16 Δεκεμ...

Νέα Ψευδώνυμα: Καοδερίνα κ.
(ΕΚ). Χλωμό Φεγγάρι, ά. (ΝΚ). 'Ηλέκ...
τρα Χάλη, κ. (ΑΦ). Βασίλη Χάλης, ά.
(ΧΦ). Φερδινάνδος Λεσσήφ, ά. (ΙΑ). 'Α...

Καρμιά δεκαριά γράμματα τα φίλαξα
για το έρχόμενο, γιατί σήμερα δέν έχω
άλλο τόπο.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Άγα κομμάτια που έλαβα αυτήν την
εβδομάδα θά ταναφέρω στο έρχόμενο με...

Απορρίπτονται: «Παιδικά καμώματα»
του Στριανού 'Ηθελε περισσότερο δο...
λεμα. Πολύ άκατάστατα γραμμένα, πο...
λές περιτολογίες — «Στόν θάνατο του πα...

«Ο πλοτός κι' η χαρά» της Έλλης.
Διατύπωση πολύ καλή, δαφέρει στο μέτρο
και στην όμοιοκαταληξία. Πολλές λέξεις...

«Αν θύλα και ο λυκος» του Δοδωναίου.
Οι μύθοι αυτοί είναι τόσο όντομοι και περι...
κτικοί που και με άκόμη λέξη άτακία...

βρίσκειται και δέν κινδυνεύεις άπό μένα κι'
αυτό δέν άποδίδεται στο ποίημα του Δ.
—Θά έξαναλουθήσω.

«'Ο Μπικ κι' ο Ντικ»
Τό χαριτωμένο αυτό παιδικό διδύλαράκι
που ήφη το Α' Βραβείο στην 'Εκθεση...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Κανένα ψευδώνυμο δέν άγνρίζεται, ούτε άνα...
νώνεται, άν δέν συνοδεύεται άπό το δικαίωμα,
δρ. 10.— Τά έγκρινόμενα ή άνασούμενα λαχθούν...

Νέα Ψευδώνυμα: Καοδερίνα κ.
(ΕΚ). Χλωμό Φεγγάρι, ά. (ΝΚ). 'Ηλέκ...
τρα Χάλη, κ. (ΑΦ). Βασίλη Χάλης, ά.
(ΧΦ). Φερδινάνδος Λεσσήφ, ά. (ΙΑ). 'Α...

Ανανανώσεις Ψευδώνυμων: Δα...
φνούλα, κ. Ρέμβη, κ. Ταυρομάχος, ά.
Λυγερή, κ. Μικρούλα Ντόριτ, κ. Μαγε...
μώ Δοξάρι, κ. Λεσβία, κ. Αϊθήη, ά.

Η Διαπλάσις άσπάζεται τους φίλους
της: Πραξιτέλην Νικολαΐδην (εύχαρι...
στώ πολύ για την ανανέωση και το ξε...

61. Μέγα Διευτυτών
\*\*\*\*\*
\* \* \* \* \*
\* \* \* \* \*
\* \* \* \* \*
\* \* \* \* \*

62. Περαστών Γράμμα
Αί κάτωθι ζητούμενα λέξεις έχουν
δλαί άπό έν γράμμα κοινό, το όποτον...

63-65. Φύσθη-Μίση
1.—'Ινε α τι φ εν α υ σ ι ε.
2.—'Α λ λ ι ε α λ γ ο ι.
3.—'Ο ρ μ ι α κ α ι ο ι δ μ ε λ ε ν
ή σ ε.

Είς έσας επιστολές έλαβα μετά την
22 Δεκεμβρίου θάπαντήσω στο έρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΥΝΕΧΕΙΑ του 290ου Διαιωνισμοσ Δόσαν.
Αι λήσεις του φυλλαδίου τούτου δεκται μέχρι της
6 Μαρτίου 1940.

67. Γεΐφος
Λουλούδι των 'Αλπεων
έκ εκ με με
δν εκ άλλως λι με
εκ εκ με με
έκον

68. Λεξιγραφος
Μιά πρόθεση διούλλαβη
Σε κάποια καίε γωνία,
Και σταματάει ένα κακό...

69. Αίνιγμα
'Ολους τους τρέφει
Τό άρσενικό μου
Στό χάρτη βροσεκιά...

70. Αημάδες Προβλήμα.
'Αντρες γυναίκες έντεκα
Και τό καρβέλια δέκα.
'Ο κάθε άντρας τρώει δύο,
Μισό κάθε γυναίκα.

71. Μέγα Διευτυτών
\*\*\*\*\*
\* \* \* \* \*
\* \* \* \* \*
\* \* \* \* \*
\* \* \* \* \*

72. Περαστών Γράμμα
Αί κάτωθι ζητούμενα λέξεις έχουν
δλαί άπό έν γράμμα κοινό, το όποτον...

73-75. Φύσθη-Μίση
1.—'Ινε α τι φ εν α υ σ ι ε.
2.—'Α λ λ ι ε α λ γ ο ι.
3.—'Ο ρ μ ι α κ α ι ο ι δ μ ε λ ε ν
ή σ ε.

76. Διπλή Άκροστιχίς
Τά μεν άρχικα των κάτωθι ζητουμέ...
νων λέξων άποτελούν άρχαίαν ελληνι...

κήν περιήρημον πόλιν, τα δε τρίτα γραμ...
ματα νήσον της 'Ελλάδος:
1, 'Ασθένεια δένδρον' 2, 'Ορος της...

ΛΥΣΕΙΣ
των Πνευμ. Άσκήσεων του φυλλ. 43.
528. Παπασταύρος (παπός, ταύρος).
—529 Φίλος-πίλος.—530. Κολός-Κόλιος.
—531. Πόλη-λύθη.—532.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[Μ' — 46]
Διαπλάσπουλα-εσ, εδομοι δ καινούριος
Διαιωνισμός, και μή ξεχάνατε
ότι άναλλάσσου τετραδίκια και φωτο...

[Μ' — 47]
Διαπλάσπουλα-εσ, εδομοι δ καινούριος
Διαιωνισμός, και μή ξεχάνατε
ότι άναλλάσσου τετραδίκια και φωτο...

[Μ' — 48]
Προσχή!! Πικροτάτατες άρμ!! Κυ...
ρίτες, αποκλήθητε Εισέρχεται στο σκ...
λόνι σας δ: Βοναπάρτης

[Μ' — 49]
Μπαύλη—Μαρία Αΐδα Κροντηρά. 'Ε...
γώ ποός είμαι, με θυμάσαι; Βοναπάρτης

[Μ' — 50]
Δολάρ, ποια ή διεδουσίς σου; Μα...
γερμένο Δοξάρι; σέ ποιά ενορα να
στειλώ; Ταυρομάχος

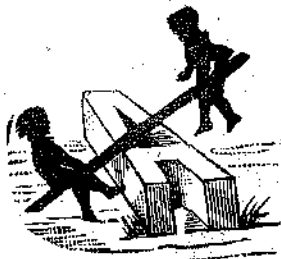
[Μ' — 51]
Πρωτοπαίνοντάς στο άνθισμένο σαλο...
νάκι της Διαπλάσεως άναλλάσσου
Μ. Μυστικά με διαπλάσσουλας κάτω 14...

[Μ' — 52]
Ταυρομάχε, Μορφέ, λάβατε; Αδηγ:
'Αναπαύσεσ ή επίταρψε το.—'Εγέρο...
για σου! ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[Μ' — 53]
Αγαπητά Διαπλάσπουλα-εσ, σες εδομο...
Αι άστυχομένω τον καινούργιο χρό...
νο. 'Ιτακίτες: 'Υδατικό Κύμα, Ξανθή...

Για να διαλέξετε Τόμους όσοι θα παραγγείλετε με το προνόμιο

# ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ",



ΠΟ τούς 69 τόμους της Διαπλάσεως που βγήκαν από τὸ 1879 ὡς σήμερα οἱ 24 πρῶτοι, οἱ μικροὶ ἀκρίνοι ἐξάμηνοι τῆς Α' Περιόδου, εἶναι ὅλοι ἐξηγητημένοι. Ἀπὸ τούτους τόμους τῆς Β' Περιόδου, τούς μεγάλους ἐτήσιους — 1894 ἕως 1938 σαφαναπατέντε ἐν ὅλῳ, ἔχουν ἐξανηλεθῆναι οἱ Τόμοι

τοῦ 1896, 1908 καὶ 1918. Ἀπὸ τούτους λοιποὺς ὁ καθένας τιμᾶται δρ. 110 ἄρραφος.

Ταχυδρομικὰ τέλη κάθε Τόμου, πού πρέπει νὰ προστεθοῦν στίς ἀνωτέρω τιμές : γιὰ τὸ Ἐσωτερικόν, δρ. 5. Γιὰ τὸ Ἐξωτερικόν, δρ. 36.

## ΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ἡ περιγίαισσα Ροζάλβα, Τὰ παθήματα τοῦ Γιαννάκη Σαυπηρό καὶ ὁ Μικρὸς Κόμης, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1894. — Ἐν Οἰκογενεῖα, Οἱ τέσσαρες ἀδελφοὶ καὶ Μαῦρη καὶ Ἄσπρος, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1895. — Καίσαρ Κανκαμπέλ (τοῦ Βέρν) καὶ Ὁ Ὁσφάνος τῆς Νέας Ὁρλεάνης, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1896 (ἐξηγητημένον). — Ὁ Ἀνδρόθεος τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, ἡ Ἄσπρουλα καὶ ἡ Οἰκογένεια Μαντζουράνα, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1897. — Ἡ Σφιγξ τῶν Πάγων (τοῦ Βέρν), οἱ Μικροὶ Ροβινσώνας τοῦ Βράχου καὶ τὰ Ταξίδια τοῦ Γιούλιβερ εἰς τὸν τόμον τοῦ 1898. — Οἱ χερσοθήραι τῆς Ἀφρικής καὶ αἱ Περιπέτειαι τοῦ Ρογήρου, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1899. — Ἐργονὸς Ἄυτοκράτορος, ἡ Χρυσόφορος Φλέβη καὶ ὁ Πετρομαζεντής, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1900. — Ὁ Θαυμάσιος Ὁρσένκας (τοῦ Βέρν), αἱ Ἀνεψιαὶ τοῦ Κυρίου Βώρης καὶ ὁ Φασουλάκης Ροβινσώνας, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1901. — Τὸ Μέγα Δάσος (τοῦ Βέρν), ἡ Βοσροπούλα, ὁ Ἄσωτος Υἱὸς κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1902. — Ἄμυλία Χαβὶ, τὰ Παραμύθια τοῦ Καβιδουλίτου (τοῦ Βέρν), Ὁ γῆρος τοῦ πόμου κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1903. — Οἱ ἀριστεῖς ταξιδεῖον (τοῦ Βέρν), Ἡ ἐξαδέλφη μου, Ἡμερολόγιον Ὁσφάνης κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1904. — Ἡ πόλις τοῦ Χρυσοῦ, τὸ Σχολεῖον τῶν Ζώων, τὸ Τροχόσπιτο καὶ οἱ Τρεῖς ἀκόλουθοι τοῦ Ἀργασιάν, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1905. — Ὁ Ναυτόπαις τοῦ Συρκοῦφ, τὸ Φεγγαρόπαιδο, Γι' ἀγάπην τοῦ ἀδελφοῦ, κλπ., εἰς τὸν τόμον τοῦ 1906. — Τὰ δίδυμα τοῦ Τράνοβαλ, (συνέχεια τῆς Βοσροπούλας) ἡ Φαντασμένη, Ὁ μαθητὴς τοῦ λοχία Φλογέρα κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1907. — Διὰ νὰ γίνῃ ἄνθρωπος, Μυστηριώδες Ἐγγύημα (τοῦ Βέρν), Μικρὸς παραμύγιος — Μέγας μουσικὸς, κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1908 (ἐξηγητ.). — Κοσμοκράτωρ (τοῦ Βέρν), Οἱ ἐξάδελφοι Κορπανόφ καὶ ἡ Μικρὴ Μαῦρη Βασιλοπούλα εἰς τὸν τόμον τοῦ 1909. — Τιάρκος καὶ Ζινέττα (συνέχεια τοῦ Λουδοβίκου Κορμά) εἰς τὸν τόμον τοῦ 1910. — Λουδοβίκος Κορμάς, Αἱ πτήσεις τοῦ Κρα-Κοῦ, Οἱ Περιπέτειαι τοῦ Νικὸλα Καρναῖ, Περαστὸς ὁ Νικητὴς τῆς Γοργόνος, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1911. — Πέτρος Ρόνουαί, Οἱ Ἄθλοι τοῦ Ἡρακλέους, Ὁ Ἄδων Κιχώτης κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1912. — Ὁ Μικρὸς Τζόνει, Ἡ Κρινιώ, Ἄσπρος μνηστῆρι κοριτσάκι, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1913. — Ὁ Λουλοῦ εἰς τὸ Μυρσόν, Ἐρβελὶν κατὰ Πλόκ, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1914. — Ὁ Μικρὸς Μετανάστης, Ἡ Κασσετίνα

κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1915. — Ὁ Μικρὸς Ἐρρίκος Δαλλενῦ, Ἡ Κασσετίνα (μέρος δευτέρου) Ἡ Ἀρπαγὴ τῆς Ναβίας, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1916. — Ἡ Μυστηριώδης Νῆσος (τοῦ Βέρν), Ἡ Βαντίτα, Ἐξω ἀπ' τὴ φωλιά, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1917. — Ἡ Μυστηριώδης Νῆσος (συνέχεια) Στὰ Βουνά, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1918 (ἐξηγητημένον). — Χωρὶς Οἰκογένεια (τοῦ Μαλδ), Ἡ Μυστηριώδης Νῆσος (τέλος) Ἡ Συμμορία τοῦ Ἀρλένινου εἰς τὸν τόμον τοῦ 1919. — Χωρὶς Οἰκογένεια (τέλος), Δεύτερη Πατριδα (τοῦ Βέρν), εἰς τὸν τόμον τοῦ 1920. — Δεύτερη Πατριδα (μέρος δευτέρου), Ὁ Μικρὸς Ἐθελοντής εἰς τὸν τόμον τοῦ 1921. — Τὸ Παιδί τῆς Μαύρης Μάσκας, Ἡ Διονουσία, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1922. — Ἡ Μικρὴ Βασιλίσσα, ὁ Βράχος τῶν Γλάρων, Γυρδούνας τὴν τύχη, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1923. — Βαπτιστικὸ τοῦ Ναπολέοντος (συνέχεια τοῦ Μικροῦ Ἐθελοντοῦ), Ἡ Ἀνδρούλα, Οἱ Ψευδῆς τοῦ Μυγκάουζεν, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1924. — Ἡ κἀρη τοῦ Γεροθωμά, Τὸ Ἀελοφανάκι (συνέχεια τῶν Βαπτιστικῶν τοῦ Ναπολέοντος), Στὴν Ἐξοχὴ εἰς τὸν τόμον τοῦ 1925. — Τὸ Σιδερένιο Χέρι, Ὁ Τζάν, Ὁ Ἀεικὸς Χορὸς καὶ ἡ Μαῦρη Ἀρνούδα εἰς τὸν τόμον τοῦ 1928. — Ὁ Μονοκὸ, Ὁ Τζάν (μέρος δευτέρου), Τὸ Θαυμαστὸ Ταξίδι (τῆς Δάγκρολεφ) Ὁ Μπέμπης Ἀρχιλοταρχος εἰς τὸν τόμον τοῦ 1927. — Στὴ Ζυὰ τοῦ Πύργου, Τὸ Θαυμαστὸ Ταξίδι (μέρος δευτέρου) Διεστῆς Διακοπαί, (τοῦ Βέρν), Ἡ Ρῆνα καὶ ἡ Μαρίνα εἰς τὸν τόμον τοῦ 1928. — Ἐνα παιδί μὲ τρεῖς οἰκογένειαι, (τοῦ Γρ. Ξενοπούλου), Ὡς πον νάβην, τὴ μητέρα τῆς, Πράσινοι καὶ Βέντοι, Ὁ Πιτσιρίκος, Θεριοτροφεῖον Τοτοῦ καὶ Σλας, Σπίγιο μονάχο, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1929. — Ἡ καλύβα τοῦ Μπάριμα Τόμ, (τῆς Μπήτσος-Στόου), Τρεῖς Μικροὶ Ἀερόποροι, Μέσα στὴν Ἀβυσο, Ἡ Ἀπεργία μας, Τὸ Ἀρμονόμα Πεδόμακοι, Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἐρήμου εἰς τὸν τόμον τοῦ 1930. — Δαυὶδ Κόππεροφίλδ, (τοῦ Δίχκενς), Τὸ Παλιὸ Καράβι, Τὸ Λουλουδάκι τοῦ Τέμπλου, Ἡ Μικρὴ Ἀγνώστη, Περιπέτειαι ἐνὸς Γάτου, Καρέλλης καὶ Σία, Ἀρόβια καὶ ἡ Κορίτσια εἰς τὸν τόμον τοῦ 1931. — Βασιλόπουλο καὶ Ζηταυλόπουλο, (τοῦ Μάρκ Τουαίν), Ἐδὶθ γιὰ Φερίαν, Ἡ Γαλάτσια Μαιμά, Νέες Περιπέτειαι τοῦ Καρέλλη, Θεριοτροφεῖον Χάρου Κόμπλεν, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1932. — Ἡ Περιουσία τῆς Μπέττυ, Ὁ Μάγος τῶν Φιδιών, ὁ Μουστάνκας, Ὁ Εἰρηγικὸς, Ὁ Αιχουδάκης, Ἡ Κουζίνα τῆς κρυὰ - Παρώνας, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1933. — Ὁ Ἄσπρος Ἄγκος, Ὁ κληρονόμος τοῦ Ροβινσώνας, Τὰ Ἐπαγγέλματα τοῦ Πιεράτου, Τὸ Σμαλιατῆρι κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1934. — Ἡ Κληρονομία τοῦ Φακίρη, Ὁ Ἄετς καὶ τὸ Ἄστρο, Ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος τοῦ μανδρότσιχου, Ἡ Ὀδύσσεια τοῦ Φουφούλη, Τὰ Σκυλιὰ τῆς Δανάης, Οἱ Περιπέτειαι τοῦ Φλάουρου καὶ τοῦ Ἀγουραίου, Ἡ Κιβωτὸς τοῦ Νῶε εἰς τὸν τόμον τοῦ 1935. — Οἱ ἐξοφρενικὲς περιπέτειαι τοῦ Ἀντιφῆρ (τοῦ Βέρν), Ὁ Μπάριμα - Μαρκοπόδης, Ἡ μικρὴ Ροσίδα τῆς Ἀγίας Ἑλένης κτλ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1936. — Οἱ τρεῖς μικροὶ Σαρταφίλωνες, Πρὸς τ' ἄστρα, Οἱ ὄρνιθες τοῦ Ταϊκούν, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1937. — Τὸν Σάγγερ (τοῦ Μάρκ Τουαίν), Τὸ Μυστήριον τῆς ξανθῆς νοκίας, Ὅταν ἀναστήθῃμι τὸ μαιμοῦθ, εἰς τὸν τόμον τοῦ 1938. — Οἱ Θαλασσοδύμοι (τοῦ Κίπλινγκ), Ἡ Γυροπούλα, Ὁ Καλὸς Γιαννάκης, Ὁ Κωστάνης θέλει — ὁ Κωστάνης δὲν θέλει, κλπ. εἰς τὸν τόμον τοῦ 1939.

Καθε παραγγελία, συνοδευομένη ἀπὸ τὸ ἀντίγραφο, κατὰ προτίμησιν διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἀπευθύνεται : Πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, Διευθυντὴν τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν», 42 ὁδὸς Ἐδριπίδου, Ἀθήνας.